

Ένα χελιδόνη έχτισε τη φωλιά του μέσα στον ηλιακό ενός σπιτιού. Κάτω από τα κεραμίδια, στην άκρη της στέγης, ήταν κι η φωλιά ενός σπουργιτιού. Μια μέρα φυσούσε κρύος άνεμος κι άρχισε να βρέχει. Το χελιδόνη δεν βρήκε τίποτα να φάει. Μέσα στα θεμέλια του τοίχου είχε τη φωλιά του ένα μυρμήγκι. Το χελιδόνη επήγε και παρακάλεσε το μυρμήγκι να του δώσει λίγο φαί κι ύστερα που θ' ανοίξει ο καιρός να του το δώσει διπλό. Το μυρμήγκι ήθελε και δεν ήθελε, γιατί ήταν πολύ φιλάργυρο, αλλά, άμα άκουσε «διπλό», αποφάσισε και του έδωσε. Το σπουργίτι τα έβλεπε από πάνω, αλλά δεν έλεγε τίποτα. Το καλοκαίρι τα χελιδόνια επλήθυναν και το μυρμήγκι χαιρόταν όσο έβλεπε τους χρεοφειλέτες του να δυναμώνουν. Από μέρα σε μέρα περίμενε να του πληρώσουν το χρέος τους, αλλά δεν τους έλεγε τίποτα, ώσπου είχαν μωρά μικρά. Άμα όμως τα μωρά τους εμεγάλωσαν, μια μέρα από το χάραμα του θεού σηκώθηκαν κι έφυγαν. Βγαίνει το μυρμήγκι από τη φωλιά του, κοιτάζει... πουθενά οι χρεοφειλέτες! Κει που συλλογίζονταν πού να πήγαν, κι αν θα τον πληρώσουν, ακούει τη σπουργίταινα από πάνω και λέει στον άντρα της:

- Έμαθες το νέο;
- Ποιο νέο; λέγει το σπουργίτι.
- Οι γειτόνοι μας, καλέ, τούτοι οι ξένοι, που κάθονταν μέσ' στον ηλιακό, χάθηκαν από το χάραμα του θεού. Έμαθες πού επήγαν;
- Έφυγαν, καλέ, έφυγαν κι επήγαν πέρα, από κει που ήρθαν. Τους άκουσα που ετοιμάζονταν, πριν να χαράξει το φως. Τ' ακούει το μυρμήγκι και λέει του σπουργιτιού:
- Ε! γείτονα, είναι πράμα τούτο; να το ξέρεις πως θα φύγουν και να μη μου το πεις; Καταστράφηκα ο κακομοίρης. Τους έδωκα δανεικά και τώρα έφυγαν και δεν μου έδωκαν μήτε μονά μήτε διπλά.
- Καλά να πάθει! του λέει το σπουργίτι. Οι πλεονέκτες έτσι παθαίνουν. Εγώ τις προάλλες σου εζήτησα πέντε έξι κουκιά σιτάρι και δεν μου έδωκες. Το χελιδόνη μόλις ήρθε, του έδωκες, γιατί σου έταξε διπλά. Πάρε τώρα! Ε, γείτονα, έχω μια συμβουλή να σου

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

με ότι θα έχουμε κέρδος και όχι τον συνάνθρωπο που έχει πραγματικά ανάγκη. Απλώνουμε το χέρι στους ξένους και όχι στους δικούς μας ανθρώπους με την ψευδαισθηση -οι ανόητοι- ότι τους έχουμε σίγουρους! Δεν διστάζουμε να γίνουμε προδότες και ρουφιάνοι για την τσέπη μας και την κοιλιά μας μόνο. Χωρίς να υπολογίζουμε ότι 'έχει ο καιρός γυρίσματα' και αυτό που στο τέλος μένει είναι η καλή καρδιά!

Η παραπάνω ιστοριούλα είναι διαχρονική, βγαλμένη μέσα από την απλή καθημερινότητα. Είναι ο καθρέφτης της ζωής μας και αν είμαστε ειλικρι-

τα με συνοχή και συνεννόηση αλλά απλώνει τα χέρια σε κατευθύνσεις που κάποτε τη διέλυσαν και την κατασπάρραξαν. Επικρατεί η νοοτροπία του 'ότι φάμε, ότι πιούμε' και μόλις αρχίσουν τα δύσκολα ξεκινάμε το 'βρέξε Θεέ'. Οι Έλληνες έχουν αποδείξει ότι σε όλες τις εποχές και κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες, μπορούν να μεγαλοουργήσουν. Το αποδεικνύουν περίτρανα όλοι αυτοί οι μετανάστες που ξεκίνησαν με μια βαλίτσα όνειρα και έφτιαξαν περιουσίες... Το ίδιο θα μπορούσαν να είχαν κάνει και στην Ελλάδα -ίσως και καλύτερα- αρκεί το κράτος να τους είχε δώσει την ευκαιρία!

Αναρωτιέμαι, μήπως τελικά η Ελλάδα συνεχίζει να κάνει ...λάθος επενδύσεις!!!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ο ένας είναι Αλβανός, ο άλλος Γερμανός και ο τρίτος (τι άλλος;) δικός μας.

Το σπουργίτι, το χελιδόνη, το μυρμήγκι και οι «επενδύσεις»

δώσω: Να κάμνεις δοσοληψίες με τον ντόπιο, όχι με τον ξένο. Από τότε βγήκε κι η παροιμία: «Πάντα να κοιτάζεις το σπουργίτη που είναι ντόπιο κι όχι το χελιδόνη που είναι περαστικό».

Αν μερικοί δεν έχουν ακούσει την παραπάνω ιστοριούλα, τότε σίγουρα θα έχουν ακούσει τη σοφή λαϊκή παροιμία: "Πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος", ή ίσως το ... "όποιος θέλει τα πολλά χάνει και τα λίγα."

Ο αμερικανός William Penn έχει γράψει: το να διακινδυνεύεις πολλά για να κερδίσεις πολλά, είναι περισσότερο πλεονεξία παρά σοφία.

Η πλεονεξία έχει δηλητηριάσει τις ψυχές μας και μας οδηγεί αργά αλλά σταθερά στη δυστυχία. Η τεχνολογία μας βοήθησε να αναπτύξουμε ταχύτητα, την ίδια στιγμή όμως μας βοήθησε να σκεφτόμαστε και όχι να αισθανόμαστε. Μας έκανε συμφεροντολόγους, ψυχρούς υπολογιστές. Κινούμαστε με απώτερο σκοπό το κέρδος και όχι την ανθρωπιά. Βοηθάμε όπου υπολογίζου-

μεν -τουλάχιστον με τον εαυτό μας- διαπιστώσουμε ότι λίγο-πολύ όλοι κάνουμε το ίδιο μοιραίο λάθος: δίνουμε βάση στα υλικά αγαθά και κάνουμε συναλλαγές με ...λάθος ανθρώπους. Η πλεονεξία έχει δυστυχώς αυτό το φοβερό μειονέκτημα και μας αναγκάζει να κάνουμε δοσοληψίες με λάθος ανθρώπους! Ανθρώπους που αποδεικνύονται καιροσκόποι, επικίνδυνοι, έτοιμοι να μας κατασπαράξουν.

Είναι ειρωνεία, αλλά τελικά η ιστορία αυτή, αντικατοπτρίζει την ελληνική πραγματικότητα! Οι ηγέτες της χώρας όλα αυτά τα χρόνια δεν καταφέρνουν να κοιτάξουν τους 'ντόπιους' αλλά τους 'περαστικούς'. Κάποτε οι Έλληνες αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν γιατί απλούστατα η χώρα δεν τους πρόσφερε μέλλον... Χρόνια μετά, κι αφού τα πράγματα καλυτέρευαν η Ελλάδα κάνει και πάλι το ίδιο φοβερό λάθος: δεν καλλιεργεί το έδαφος υπέρ των Ελλήνων αλλά υπέρ των ξένων. Δεν κοιτά να λύσει τα προβλήμα-

Τετραπέρατος Έλληνας. Ο εκπρόσωπος της δαιμόνιας φυλής. Τους καλεί ο Άγιος Πέτρος και ζητεί προσφορές για το βάψιμο της πόρτας του Παραδείσου.

Ο Αλβανός δέχεται να κάνει τη δουλειά με 600 ευρώ και εξηγεί ότι τα 400 τα θέλει για τον κόπο του και τα 200 για τα υλικά.

Ο Γερμανός ζητά 900 ευρώ και αιτιολογεί την προσφορά ως εξής: 300 για τον ίδιο, 300 για την εφορία και 300 για τα υλικά.

Και τέλος ο Έλληνας ζητά 3.000 ευρώ για να κάνει τη δουλειά.

Ο Άγιος Πέτρος μένει εμβρόντητος, αλλά ο Έλληνας τού κάνει νόημα να έρθει κοντά, ώστε να μην ακούν οι άλλοι δύο, και του εξηγεί:

«Άκουσε να δεις, το ένα χιλιάρικο θα το πάρεις εσύ. Άλλο ένα θα κρατήσω εγώ. Δίνουμε και 400 στον Γερμανό για να το βουλώσει και τα 600 τα δίνουμε στον Αλβανό για να βάψει την πόρτα».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο πανίσχυρος Έλληνας που έχει τετραπλάσιο μισθό από τον Αυστραλό πρωθυπουργό

Τον τελευταίο καιρό έγινε και πάλι αντικείμενο σχολιασμού ο μισθός του ελληνοκύπριου Ανδρέα Δημητρίου που θεωρείται ο πιο ισχυρός άνδρας στον χώρο του αθλητισμού. Ο μισθός του κ. Δημητρίου που είναι, εδώ και χρόνια, ο γενικός διευθυντής του AFL, του εθνικού πρωταθλήματος του αυστραλιανού φούτμπολ, αυξήθηκε από 1.6 εκατομμύρια δολάρια στο 1.8

εκατομμύρια αφού και τα καθαρά κέρδη του πρωταθλήματος του αυστραλιανού φούτμπολ παρουσίασαν αύξηση 213 εκατομμυρίων δολαρίων πέρσι.

Το αυστραλιανό φούτμπολ είναι ένα άθλημα που λατρεύεται σαν θρησκεία από τους Αυστραλούς, έχει ετήσιο τζίρο τριών δισεκατομμυρίων δολαρίων και απασχολεί 9.500 άτομα με πλήρη απασ-

σχόληση.

Οι ομάδες που συμμετέχουν στο εθνικό πρωτάθλημα έχουν σχεδόν 600.000 μέλη και τον περσινό τελικό παρακολούθησαν από την τηλεόραση τέσσερα εκατομμύρια τηλεθεατές!

Ο μισθός του κ. Δημητρίου είναι παραπάνω από τετραπλάσιος από τον ετήσιο μισθό του Αυστραλού πρωθυπουργού, κ. Κέβιν Ραντ.

